

Srdcovky na konci světa

JIRÍHO SOURALA

Kde je vlastně konec světa? A jak to tam vypadá? Myslím, že se mi podařilo při mé letošní cestě na opačný konec planety několik takových míst vidět. Voni po dobrodružství, vládne tam nespoutaná příroda a člověk tu není pánem světa.

Text a foto: Jiří Soural

1 *Ohňová země & Ushuaia (Argentina)*
Už ta jména jsou pro mě synonymy dalekých cest na samý konec světa. A jako na jeho konci si tady skutečně připadám. Je to směs divoké, neskutečně krásné a zároveň drsné, působivé přírody, četných zálivů, mohutných hor s jejich zasněženými vrcholky. V dnešní době se sem z Evropy dostanete za den. A pak už je jen na vás, kam namíříte svou další cestu. Jestli budete trekovat v horách v národním parku Ohňová země, pozorovat divoká zvířata na útesech v Beaglově kanálu, nebo se třeba odtud vydáte na plavbu do Antarktidy.

2 *Záliv Antarktického poloostrova*
Je jen málo míst na naší planetě neovládnutých člověkem. Antarktida je jedním z nich. Pustí nás k sobě na návštěvu, ale trvale tam žít nemůžeme. Přestože mrazivá a zdánlivě nehostinná, je plná života. Příroda a zvířata tam jsou doslova na dosah, nebojí se nás a neutíkají před námi. Antarktida je fascinující svět bizarních scenerií, divoké přírody a extrémních podmínek.

3 *Ahu Tongariki, Rapa Nui (Chile)*
Asi každý z nás si jako dítě představoval být trosečníkem na pustém ostrově, tisíce kilometrů daleko od civilizace. To je samozřejmě dnes už nadsázka, ale věřte, že v jednu chvíli jsem takový pocit zažil i teď. Rapa Nui – Velikonoční ostrov – je malá tečka uprostřed nekonečného Pacifiku, a když tam na jeden den vypadne elektrický proud, tím pádem i internet a telefonní síť, nemáte v tu chvíli odsud žádné spojení se světem. Kdyby už nic jiného na Rapa Nui nebylo, tak obří sochy moai vás budou fascinovat tak, že nebudete

moc ani mluvit, ani dýchat, až budete stát pod nimi. Na Ahu Tongariki je jich patnáct v řadě, nejvíce na jednom místě. Pokud se tam vydáte brzy nad ránem, můžete zažít přímo elektrizující atmosféru, kdy se ještě ze tmy začnou proti barvící se obloze vynořovat obří siluety moai, aby o několik minut později byla celá scéna korunována nádherným východem slunce.

4 *Cerro Torre, Patagonie (Argentina)*
Většina cestovatelů jezdí do argentinské Patagonie za dominantou Mt. Fitzroy. Je to nádherná hora, mě ale víc uchvátil jeho soused, Cerro Torre. Skála tvaru dokonalé jehly. Nejsem horolezec, ale pro ně je to jedna z jejich největších výzev. Sám si neumím představit, jakým způsobem by se dalo na jeho špicí vylézt. To mi ale nebrání nechat se Cerro Torre fascinovat.

5 *Jezero Pehoe, NP Torres del Paine (Chile)*
Nejkrásnější ubytko na světě. Jeden z hlavních cílů v národním parku Torres del Paine jsou hory, masivy Los Cuernos – „roh“ – a Cerro Paine Grande. Výhledy na tyto hory přitahovaly mou pozornost po celou dobu. Vypadají jako z filmu – *Pán prstenů* nebo něco podobného. Pod nimi leží tyrkysově modré jezero Pehoe. V každou denní dobu jiné světlo dává scenerii jiné barvy. Lodge Hostería Pehoe leží na ostrově uprostřed jezera v srdci národního parku. Ubytování je tu údajně vyprodané na dva roky dopředu. Věřím tomu, jeho poloha je unikátní. Představte si třeba snídani s výhledem na Los Cuernos, do nichž se opírají první paprsky ranního slunce... ■

1

2

3

4

5